A

IDRIS ADAM

lwn.

FELCRA BHD & SATU LAGI

B

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, KUANTAN
MARIANA YAHYA H
[RAYUAN SIVIL NO: 12NCVC(B)-44-5-2012]
22 SEPTEMBER 2013

C

TORT: *Kecuaian - Kemalangan jalan raya - Liabiliti - Rayuan terhadap keputusan Mahkamah Sesyen - Sama ada perayu mengambil langkah munasabah dalam situasi kecemasan untuk mengelak kemalangan - Versi bertentangan antara pihak-pihak - Versi yang lebih berkemungkinan - Sama ada pembahagian liabiliti dalam kemalangan tepat dan harus dikekalkan - Ganti rugi - Kehilangan pendapatan - Kos penjagaan - Sama ada rayuan*

D

terhadap kuantum dibenarkan

TORT: *Ganti rugi - Kemalangan jalan raya - Rayuan terhadap keputusan Mahkamah Sesyen - Kos penjagaan - Kecederaan lumpuh pada kedua-dua belah kaki dan tangan - Perayu dijaga oleh isteri - Sama ada hakim bicara*

E

tersilap arah apabila gagal membenarkan kos penjagaan - Sama ada rayuan terhadap kuantum dibenarkan

TORT: *Ganti rugi - Kemalangan jalan raya - Kehilangan pendapatan - Rayuan terhadap keputusan Mahkamah Sesyen - Sama ada penolakan dibuat untuk kos sara hidup tanpa bukti - Sama ada award kehilangan pendapatan*

F

harus dipinda

Satu kemalangan telah berlaku di antara motorjip yang dipandu oleh responden kedua ('RK') dengan motosikal yang ditunggang oleh perayu. RK yang berada di hadapan perayu telah membelok ke kiri dengan cuai dan secara tiba-tiba telah mengundurkan kenderaannya semula dan

G

menghalang laluan perayu. Jarak antara motosikal perayu dengan motorjip RK semasa RK mengundurkan motorjipnya adalah 15 kaki. RK di dalam keterangannya menyatakan bahawa dia telah memberi isyarat untuk membelok ke kiri dan tiba-tiba RK telah mendapati motosikal perayu telah melanggar bahagian kiri belakang motorjip

H

tersebut. Hakim Mahkamah Sesyen ('HMS') telah memutuskan RK bertanggungan cuai 80%, manakala perayu cuai sumbang 20% bagi kemalangan tersebut. Perayu menghujahkan bahawa dia tidak sewajarnya dibebankan dengan sebarang kecuaian. HMS juga telah memutuskan seperti berikut: (i) ganti rugi khas berjumlah RM3,398; (ii) kehilangan

I

pendapatan sebanyak RM4,200; dan (iii) kos penjagaan tidak dibenarkan. Untuk ganti rugi am, HMS telah memutuskan kuantum untuk (i) 'head injury' dan 'memory impairment' sebanyak RM20,000; (ii) 'upper cervical

injury' sebanyak RM25,000 dan 'multiple lacerations' sebanyak RM5,000. Akibat kemalangan tersebut, perayu mengalami lumpuh bagi kedua-dua tangan dan kakinya dan dijaga selama enam bulan sepenuhnya oleh isterinya. Sebelum kemalangan, perayu berkerja sebagai seorang tukang rumah dengan pendapatan RM5,000 sebulan. Perayu berhujah bahawa HMS gagal memberi pertimbangan mengenai pekerjaan perayu dan telah mengawardkan satu jumlah yang minima dan terlalu rendah. Perayu telah menegaskan bahawa RK sepatutnya didapati cuai 100%. Perayu juga telah menegaskan bahawa award ganti rugi am bagi kecederaan 'head injury' dan 'memory impairment' dan 'upper cervical injury' adalah terlalu rendah dan HMS juga dikatakan telah khilaf apabila memberikan award kehilangan pendapatan yang rendah dan tidak membenarkan kos penjagaan. Oleh itu, perayu merayu ke mahkamah ini. RK dalam rayuan balasnya menyatakan HMS telah khilaf apabila gagal membuat keputusan secara alternatif apabila terdapat dua versi keterangan yang bercanggah. RK berhujah bahawa perayu sepatutnya dipersalahkan 50% kerana telah mengekori kenderaan RK dengan begitu dekat sekali. HMS juga dikatakan tidak wajar memberikan sebarang award bagi kecederaan kepala kerana laporan pakar neurologi mengesahkan tiada kecacatan pada perayu dan perayu boleh kembali berkerja.

Diputuskan (menolak rayuan perayu terhadap liabiliti dan membenarkan sebahagian rayuan terhadap kuantum; menolak rayuan balas RK terhadap liabiliti dan membenarkan sebahagian rayuan terhadap kuantum):

(1) Undang-undang adalah mantap mengenai keterangan yang mempunyai lebih daripada satu versi dan versinya adalah berlainan antara satu sama lain. Dalam situasi demikian, tugas mahkamah adalah untuk melihat keterangan yang lebih berkemungkinan. Keterangan yang lebih berkemungkinan tidak bertumpu kepada keterangan perayu dan RK semata-mata sahaja tetapi juga keterangan-keterangan sokongan lain ataupun keterangan senyap yang boleh menyokong 'keberkemungkinan' yang boleh dipercayai. (perenggan 23)

(2) Versi perayu mengenai bagaimana kemalangan berlaku adalah lebih berkemungkinan. Punca kemalangan adalah disebabkan RK mengundurkan motorjipnya. Kedudukan motorjip RK semasa mengundurkan kenderaannya adalah dalam jarak 15 kaki. Perayu tidak mengambil langkah untuk membuat brek kecemasan meskipun dalam jarak yang terhad. Mahkamah tidak menidakkan tindakan seseorang pemandu apabila berhadapan dengan situasi kecemasan dan tidak dapat berbuat apa-apa untuk mengatasinya. Namun demikian, ianya masih bergantung kepada keadaan kecemasan itu ditimbulkan atau diwujudkan pada ketika itu. (perenggan 30)

(3) Perayu telah menyatakan bahawa dia melihat RK mengundurkan motorjipnya. Ini bermakna pengunduran motorjip tidak dibuat serta merta. Disebabkan perayu tidak mengambil sebarang langkah munasabah dalam situasi kecemasan tersebut, perayu juga turut menyumbang kepada kemalangan tersebut. Sekiranya perayu mengambil langkah membrek kecemasan, kesan impak berkemungkinan dapat dikurangkan. Pembahagian peratus kecuaian antara RK dan perayu yang dibuat oleh HMS 80% terhadap RK dan 20% terhadap perayu adalah wajar dan dikekalkan. (perenggan 30)

(4) Perayu telah dijaga oleh isterinya selama enam bulan selepas kemalangan. Walaupun perayu tidak dijaga oleh isterinya, orang lain juga diperlukan untuk membantu perayu menguruskan keperluan dirinya dan akan melibatkan upah penjagaan yang sama. Upah penjagaan tidak seharusnya dinafikan meskipun ianya dijaga oleh isteri perayu. Jumlah sebanyak RM500 sebulan untuk kos penjagaan pada tahun 2010 iaitu pada tahun perayu mengalami kemalangan tidaklah keterlaluan setelah mengambilkira nilai mata wang pada tahun tersebut dan juga keadaan perayu yang lumpuh di kedua-dua belah kaki dan tangan. Oleh itu, award kos penjagaan sejumlah RM500 sebulan untuk tempoh 12 bulan berjumlah RM6,000 adalah wajar. (perenggan 37)

(5) Walaupun pihak-pihak harus berpegang kepada perkara yang diplidkan dalam pliding mereka, mahkamah harus menimbangkan pernyataan dalam pliding tersebut bersama-sama dengan keterangan saksi-saksi yang dipanggil. Adalah tidak munasabah bahawa perayu hanya berpendapatan RM400 sebulan dengan melakukan kerja-kerja sebagai seorang tukang rumah. HMS telah silap dan salah arah apabila membuat penolakan kos sara hidup tanpa keterangan. Oleh itu, rayuan terhadap kehilangan pendapatan dibenarkan dan award oleh HMS dipinda daripada RM4,200 kepada RM5,000 untuk tempoh 12 bulan berjumlah RM60,000. (perenggan 40, 41 & 51)

(6) Berdasarkan laporan pemeriksaan kesihatan terkini perayu mengenai kecederaan kepala, perayu tidak lagi mengalami kecacatan yang diadukan oleh perayu sebelumnya. Kecederaan perayu adalah tergolong dalam 'cerebral concussion' yang tidak terjumlah kepada kecederaan yang boleh memberi impak kepada keseluruhan daya ingatan dan hidup perayu. Oleh itu, award RM20,000 yang diawardkan kepada perayu adalah wajar dan berpatutan dengan kecederaan yang dialami. (perenggan 46)

(7) Dapatan MRI ke atas "cervical spine" menunjukkan tiada kepatahan atau perubahan tulang belakang dan kedudukan tulang belakang adalah normal. Tiada kecacatan dikesan pada tulang belakang perayu. Oleh itu, award RM25,000 yang diberikan kepada 'upper cervical injury' adalah tinggi. Award RM15,000 adalah berpatutan dengan kecederaan yang dialami. (perenggan 49 & 50)

Kes-kes yang dirujuk:
Abdul Mokhti Hj Ahmad v. Idris Ibrahim [1976] 1 LNS 1 HC ***(dirujuk)***
Ahmad Nordin Hj Maslan & Anor v. Eng Ngak Hua & Ors [1985] 1 LNS 49 FC ***(dirujuk)***
Govinda Raju & Anor v. Laws [1965] 1 LNS 45 HC ***(dirujuk)***
Hong Ah Keat v. Mohd Sabri B Mat Ali [2009] 1 PIR 14 ***(dirujuk)***
Izhar B Razak v. Cheah per Nam & Ors [2009] 1 PIR 26 ***(dirujuk)***
Marappan Nallan Koundar & Anor v. Siti Rahmah Ibrahim [1990] 1 CLJ 32; [1990] 1 CLJ (Rep) 174 SC ***(dirujuk)***
Mokhtarudin Abdullah & Anor v. Norizan Rosdi & Ors [1998] 1 LNS 248 HC ***(dirujuk)***

Perundangan yang dirujuk:
Evidence Act 1950, s. 114(g)

Bagi pihak perayu - Masnira Mohammad Shakry (Fadhli bersamanya); T/n Ravi Moorthi, Noriza, Mala & Partners
Bagi pihak responden - Alphone Manikam; T/n Malek & Assocs

[Rayuan dari Mahkamah Sesyen, Kuantan; Saman No: 53-429-2011]

Dilaporkan oleh Sandra Gabriel

PENGHAKIMAN

Mariana Yahya H:

Latar Belakang Kes

[1] Perayu/plaintif merayu terhadap keputusan liabiliti dan kuantum oleh Hakim Mahkamah Sesyen bertarikh 24 Mei 2012. Responden/defendan juga memfailkan rayuan balas terhadap keputusan yang sama iaitu liabiliti dan kuantum. Hakim Mahkamah Sesyen telah memutuskan responden bertanggungan cuai 80%. Manakala perayu cuai sumbang 20% kepada kemalangan tersebut. Hakim Mahkamah Sesyen juga telah memberi penghakimannya atas kuantum seperti berikut:

(i) Ganti rugi khas

(a) Ganti rugi khas yang dipersetujui sejumlah RM3,398 (rujuk ms. 72 rekod rayuan).

(b) Kehilangan pendapatan setakat RM4,200 sahaja.

(c) Kos penjagaan telah tidak dibenarkan.

(ii) Ganti rugi am

(a) 'Head injury' dan 'memory impairment' - RM20,000.

(b) 'Upper cervical injury' - RM25,000.

(c) 'Multiple lacerations' - RM5,000.

[2] Perayu menyatakan alasan-alasan rayuan adalah seperti di memorandum rayuan ms. 6-11 rekod rayuan dan menyatakan responden sepatutnya didapati cuai 100% dan bukan 80% kerana kemalangan dikatakan berlaku semasa responden mengundurkan kenderaannya keluar dari simpang dan tidak mengambilkira akan keterangan dan hujahan pihak perayu. Award ganti rugi am bagi kecederaan 'head injury' dan 'memory impairment' dan 'upper cervical injury' adalah terlalu rendah. Hakim Mahkamah Sesyen juga dikatakan telah khilaf apabila memberikan award kehilangan pendapatan yang rendah dan tidak membenarkan kos penjagaan meskipun ada keterangan mengenainya.

[3] Responden di dalam rayuan balasnya menyatakan Hakim Mahkamah Sesyen telah khilaf apabila gagal membuat keputusan secara alternatif apabila terdapatnya dua versi keterangan yang bercanggah, perayu sepatutnya dipersalahkan 50% kerana telah mengekori kenderaan responden dengan begitu dekat sekali sehingga gagal mengelakkan kemalangan dari berlaku. Hakim Mahkamah Sesyen juga dikatakan tidak wajar memberi sebarang award ke atas kecederaan kepala kerana laporan pakar neurologi mengesahkan tiada kecacatan pada perayu dan perayu boleh kembali kepada pekerjaan asalnya. Award RM25,000 bagi kecederaan 'upper cervical injury' adalah tinggi yang mana laporan pakar neurologi tidak menyatakan kecederaan perayu adalah pada tahap yang teruk.

[4] Perayu telah mengemukakan tiga orang saksi pegawai penyiasat (SP1), perayu (SP2) dan pekerja kepada perayu (SP3). Responden mengemukakan seorang saksi iaitu responden kedua (SD1). Kemalangan telah berlaku di KM 2 Jalan Pekan-Kuantan di antara motorjip WTF 8095 yang dipandu oleh responden kedua (SD1) dengan motosikal CCB 2130 yang ditunggang oleh perayu. Kedua-duanya dari arah pekan ke Kuantan (dari arah bawah ke atas menurut lakaran rajah kasar di ms. 125 rekod rayuan). Apabila tiba di tempat kejadian, responden yang berada di hadapan perayu telah membelok ke kiri dan dengan cuai dan secara tiba-tiba telah mengundurkan kenderaannya semula dan telah menghalang laluan perayu yang ingin meneruskan perjalanannya. Jarak di antara motosikal perayu dengan motorjip responden semasa responden mengundurkan motorjipnya adalah 15 kaki. SD1 di dalam keterangannya menyatakan beliau telah memberi isyarat untuk belok ke kiri jalan untuk membelok masuk ke simpang Jalan Istana Mahkota dan tiba-tiba SD1 dapati motosikal perayu telah melanggar bahagian kiri belakang motorjip SD1.

Hujahan Perayu

Liabiliti

[5] Perayu berhujah bahawa perayu tidak sewajarnya dibebankan dengan sebarang kecuaian apabila perayu diletakkan dalam keadaan yang mencemaskan iaitu apabila responden yang telah memasuki simpang tiba-

tiba mengundur semula motorjipnya dan menghalang laluan motosikal perayu. Kes *Govinda Raju & Anor v. Laws* [1965] 1 LNS 45; [1996] 1 MLJ 188, 190 telah dirujuk bagi menyokong hujahan perayu bahawa apa yang patut dan tidak patut dibuat semasa di dalam keadaan kecemasan tidak boleh dikira sebagai suatu kecuaian. Perayu seterusnya berhujah bahawa Hakim Mahkamah Sesyen telah silap apabila menerima keterangan responden yang mana bercanggah dengan laporan polisnya sendiri. Responden telah membuat laporan polis dua jam selepas kemalangan dan pastinya laporannya adalah tepat mengenai bagaimana kemalangan berlaku tetapi responden kemudiannya tidak mengakui mengenai ketepatan laporan polisnya berbanding dengan keterangannya di mahkamah. SP1 pegawai penyiasat dalam keterangannya menyatakan responden mengaku telah memasuki simpang dan mengundurkan motorjipnya semasa memberi keterangan di balai polis tetapi kemudian menafikannya ketika memberi keterangan di mahkamah.

[6] Perayu berhujah bahawa keterangan responden tidak konsisten dan bukanlah seorang saksi yang bercakap benar. Perayu menyatakan terdapatnya penumpang di dalam motorjip responden tetapi tidak dipanggil memberi keterangan dan ini memberikan anggapan di bawah s. 114(g) Akta Keterangan 1950 bahawa sekiranya dipanggil akan memudaratkan kes responden.

Kos Peniagaan

[7] Perayu juga berhujah mengenai kos penjagaan yang telah tidak dibenarkan oleh Hakim Mahkamah Sesyen. Keterangan menunjukkan akibat dari kemalangan yang dialami, perayu dikatakan mengalami 'quadrapresis' iaitu lumpuh kedua-dua tangan dan kaki selama enam bulan. Selama tempoh enam bulan tersebut perayu telah dijaga sepenuhnya oleh isteri beliau. Penjagaan ke atas perayu adalah ke atas keperluan hariannya iaitu makan, minum, mandi, memakai pakaian dan sebagainya. Laporan pakar Dr Khairul Muhsein Abdullah di ms. 134 rekod rayuan telah dirujuk yang melaporkan:

> He is able to eat, drink, bathe and take care of his toilet hygiene on his own 4 months after the accident ... However, he requires help from his wife to dress as his limbs are weak ...
>
> ... Limbs physiotherapy is helpful to increase the strength of his limbs to some degree, but the weaknesses will persist for the rest of his life ...
>
> These residual neurological deficits are adversely affecting his personal, work and social life. In fact, he has not been able to resume his work as a contractor due to his residual neurological deficits ...

[8] Kes *Marappan Nallan Koundar & Anor v. Siti Rahmah Ibrahim* [1990] 1 CLJ 32; [1990] 1 CLJ (Rep) 174, ms. 176 telah dirujuk yang mana mahkamah telah memutuskan bahawa pampasan wang boleh diberikan kepada khidmat penjagaan yang diberikan oleh ibubapa atau penjaga di rumah. Perayu berhujah mengambilkira penjagaan dan tanggungan isteri perayu serta kos sara hidup yang mempengaruhi kenaikan harga barang-barang keperluan perayu semasa menjaga perayu yang lumpuh anggota, sejumlah RM12,000 pada kadar RM1,000 adalah munasabah.

Kehilangan Pendapatan

[9] Perayu berhujah bahawa Hakim Mahkamah Sesyen gagal memberi pertimbangan mengenai pekerjaan perayu sebelum kemalangan iaitu sebagai tukang rumah dan telah mengawadkan satu jumlah yang minima dan terlalu rendah. SP3 adalah pekerja kepada perayu dan telah mengesahkan bahawa pekerjaan perayu adalah sebagai kontraktor tukang rumah. Pendapatan yang dinyatakan seperti di ms. 145 rekod rayuan sepatutnya diterima mengambilkira perayu telah menceburi bidang membina rumah selama sepuluh tahun. Perayu di dalam keterangannya menyatakan memperoleh pendapatan bersih sejumlah RM5,000 sebulan. Perayu tidak bekerja selama lebih kurang lapan bulan dan telah mengalami kerugian sejumlah RM40,000. Apabila perayu telah mula sihat sedikit, perayu masih terpaksa mengupah pekerja sejumlah RM2,000 sebulan dan mengalami kerugian jumlah yang sama sehingga ke hari ini. Perayu berhujah bahawa RM5,000 sebulan untuk 12 bulan berjumlah RM60,000 adalah munasabah.

"Head Injury And Memory Impairment"

[10] Award yang diberikan oleh Hakim Mahkamah Sesyen RM20,000 adalah terlalu rendah dan tidak setimpal dengan kecederaan yang dialami perayu. Kecederaan perayu dinyatakan:

(i) Cerebral concussion;

(ii) GCS 10/15;

(iii) Mini mental state examination indicates very significant impairment of his cognitive function; and

(iv) Personality change post-trauma and propensity in anger.

[11] Kes *Hong Ah Keat v. Mohd Sabri B Mat Ali* [2009] 1 PIR 14 telah dirujuk dengan award sejumlah RM30,000 bagi kecederaan kepala. Perayu memohon RM50,000.

"Upper Cervical Injury"

[12] Perayu berhujah award RM25,000 bagi kecederaan ini adalah terlalu rendah dan tidak berpatutan berbanding kecederaan perayu iaitu:

(i) Spinal cord oedema from C2/3 till C4 with accompanying quadriparesis;

(ii) Degenerative disc disease from C2/3 till C6/7 with disc bulge at C3/4;

Power of upper limbs reduced to 2;

(iii) Power of lower limbs 0 except over the ankle (C4); and

(iv) Reduced sensation from C2 downward.

[13] Laporan Dr T Selvapragasam (D8) menjelaskan:

> The MRI cervical spine done on 1-10-2010 showed cervical cord oedema (swelling) from C2 till C4 and the repeat MRI done on 16-11-2011 showed a focal syrinx (fluid collection). This is due to the resolution of the swelling and will remain permanent.

[14] Akibat dari kecederaan yang dialami, perayu tidak lagi dapat menikmati hidup yang sempurna dan hilang keupayaan pendapatan apabila lumpuh anggota kaki dan tangan dan hanya mampu bergerak secara perlahan sahaja. Kes *Izhar B Razak v. Cheah per Nam & Ors* [2009] 1 PIR 26 telah dirujuk oleh perayu yang memberikan award RM240,000 bagi "fracture of the C6 and C7 vertebra with permanent and spondylolisthesis of the C6 and C7 with posterior disc proplase". Perayu memohon RM100,000.

Hujahan Responden

Liabiliti

[15] Responden berhujah bahawa perlanggaran berlaku pada bahagian belakang motorjip responden dan perayu sepatutnya dipersalahkan 100%. Keterangan pegawai penyiasat (SP1) hendaklah dilihat secara berhati-hati kerana SP1 tidak berada di tempat kemalangan dan SP1 juga gagal mengemukakan salinan rakaman percakapan responden mengenai responden mengundur ke jalan utama selepas masuk Jalan Istana Mahkota. Kerosakan di bahagian belakang juga adalah selari dengan perlanggaran yang berlaku. Responden juga mengulangi hujahannya seperti di ms. 108 rekod rayuan bahawa perayu telah melihat akan motorjip responden di hadapannya dan adalah menjadi tanggung jawab perayu untuk mengurangkan kelajuan motosikalnya bagi mengelakkan kemalangan daripada berlaku terutamanya apabila menghampiri simpang.

Kes *Ahmad Nordin Hj Maslan & Anor v. Eng Ngak Hua & Ors* [1985] 1 LNS 49; [1985] 2 MLJ 431 telah dirujuk bagi menyokong hujahan responden tersebut dengan merujuk kepada keputusan Mahkamah Rayuan:

> 'failure to make sufficient look out in order to avoid an accident - Higher duty to take care on a moving vehicle'.

[16] Adalah menjadi tugas dan tanggungjawab kenderaan dari belakang yang mengekori kenderaan di hadapannya memandu dengan cara yang boleh mengelakkan kemalangan daripada berlaku apabila kenderaan di hadapannya mengambil suatu tindakan yang tidak diduga (Rujukan kes *Abdul Mokhti Haji Ahmad v. Idris Ibrahim* [1976] 1 LNS 1; [1977] 2 MLJ 85, Held (1)). SP1 di dalam keterangannya juga mengesahkan kerosakan motorjip adalah konsisten dengan motosikal perayu yang melanggar motorjip responden. Responden berhujah apabila terdapatnya dua versi yang bercanggah di antara satu sama lain, liabiliti sepatutnya ditentukan secara 50%-50%.

Kuantum

Kos Penjagaan

[17] Responden telah bergantung pada hujahan mereka di hadapan Hakim Mahkamah Sesyen di ms. 120 hingga 122 rekod rayuan mengenai kos penjagaan dan berhujah kos penjaga tidak patut dibenarkan kerana keadaan perayu adalah bercanggah dengan laporan Hospital Tengku Ampuan Afzan di ms. 137 rekod rayuan yang menyatakan keadaan perayu ketika berjumpa doktor kali terakhir pada 6 Oktober 2010 dengan catatan:

> Power of upper and lower limb improved able to stand and ambulating with support.

[18] Responden juga berhujah bahawa penjagaan oleh isteri perayu adalah tanggungjawabnya sebagai isteri perayu dan tiada bukti menunjukkan isteri perayu bekerja dan terpaksa berhenti kerja untuk menjaga perayu laporan doktor pakar responden (D8, ms. 5-7 rekod rayuan tambahan) iaitu Dr T Selvapragasam yang melaporkan:

> He is neurologically and cognitively functional, independent and can be coaxed to resume his original job and be gainful employed.

[19] Kes *Mokhtarudin Abdullah & Anor v. Norizan Rosdi & Ors* [1998] 1 LNS 248; [1991] 1 AMR 419 dirujuk untuk menyokong hujahan responden bahawa tuntutan kos penjagaan tidak dibenarkan kerana tiada bukti mengenainya meskipun sedikit pemerhatian diperlukan. Bagi kes perayu ini, responden menyatakan faktor usia perayu yang berusia 55 tahun juga adalah suatu perkara biasa yang menyumbang kepada mengalami masalah sakit badan.

Kehilangan Pendapatan

[20] Responden tidak membuat rayuan balas kehilangan pendapatan dan berhujah award RM4,200 oleh Hakim Mahkamah Sesyen hendaklah dikekalkan.

Kecederaan Kepala

[21] Responden berhujah awad RM20,000 bagi kecederaan kepala adalah tinggi kerana tahap ingatan dan keupayaan intelek perayu tidak terjejas. Malah perayu tiada masalah ingatan semasa memberi keterangan di mahkamah. Laporan perubatan dari Hospital Pantai bertarikh 21 Disember 2011 di ms. 5-7 rekod rayuan tambahan (D8) merupakan laporan perubatan terkini perayu selepas laporan perubatan Kuantan Specialist Hospital bertarikh 3 Jun 2011 dan wajar diberi pertimbangan oleh mahkamah khususnya mengenai keadaan kesihatan terkini perayu. Awad RM20,000 wajar dikurangkan kepada RM10,000.

'Upper Cervical Injury'

[22] Responden berhujah bahawa award RM25,000 patut dikurangkan kepada RM15,000 bagi kecederaan ini dengan merujuk kepada laporan neorologi responden oleh Dato' Dr Joginder Singh dari Hospital Pantai yang melaporkan:

> Normal cervical lordosis and vertebral alignment is preserved.
>
> No fracture or displacement of vertebrae is seen.
>
> Rest of the cord and cranio-cervical junction are of normal signal intensity. Otherwise normal cervical spine.

Keputusan Mahkamah

Liabiliti

[23] Keterangan perayu menunjukkan perlanggaran disebabkan responden telah mengundurkan kenderaannya apabila telah masuk ke simpang Jalan Istana Mahkota yang berada di sebelah kiri jalan menghala ke Kuantan. Perayu pula dalam perjalanan dari arah sama dengan responden tetapi hendak meneruskan penjalanan menghala ke Kuantan. Kedua-dua kenderaan berada di lorong B ke C rajah kasar. Perayu dikatakan tidak sempat untuk mengelak dari perlanggaran berlaku kerana jarak di antara perayu dengan kenderaan responden adalah 15 kaki apabila perayu nampak responden mengundurkan kenderaannya. Oleh kerana responden mengundurkan kenderaannya keluar semula dari simpang menyebabkan perayu terlanggar bahagian kanan belakang motorjip. Responden menafikan beliau ada mengundurkan kenderaannya keluar semula dari simpang. Malah menyalahkan perayu kerana dikatakan menunggang motosikal dengan laju hingga melanggar belakang motorjip

beliau. Responden juga menafikan ada memberitahu pegawai penyiasat (SP1) bahawa beliau ada mengundurkan kenderaan apabila telah masuk simpang Jalan Istana Mahkota. Adalah tidak dinafikan di sini terdapatnya dua versi keterangan yang berbeza di antara perayu dan responden. Undang-undang adalah mantap mengenai keterangan yang diberikan mempunyai lebih dari satu versi dan versinya adalah berlainan di antara satu sama lain. Dalam situasi demikian, tugas mahkamah adalah untuk melihat keterangan yang mana satukah yang lebih berkemungkinan. Keterangan manakah yang lebih berkemungkinan tidak bertumpu kepada keterangan perayu dan responden semata-mata sahaja tetapi juga keterangan-keterangan sokongan lain ataupun keterangan senyap yang boleh menyokong 'keberkemungkinan' yang boleh dipercayai. Berkemungkinan yang saya maksudkan tidak sahaja tahap kebolehpercayaannya adalah lebih tinggi tetapi juga kemunasabahannya diterima atas imbangan kebarangkalian.

[24] Di dalam kes perayu ini, perayu menyatakan perlanggaran berlaku disebabkan responden yang telah masuk ke simpang Jalan Istana Mahkota tiba-tiba mengundurkan semula kenderaannya dan akibatnya telah menghalang laluan perayu yang sedang bergerak terus menuju ke arah Kuantan. Laporan polis responden di ms. 124 rekod rayuan baris dua menyebut:

> Apabila saya sampai di KM 2 Jalan Pekan/Kuantan, saya memberi isyarat hendak belok ke kiri dan berhenti, kemudian memberi laluan pada kenderaan yang datang dari belakang. Tiba-tiba sebuah motosikal No. CCB 2130 jenis Yamaha LC135 yang datang dari arah belakang telah melanggar motorjip D/Max saya di bahagian belakang sebelah kiri.

[25] Laporan responden menunjukkan responden telah berhentikan motorjipnya sebelum masuk ke simpang dengan tujuan untuk memberi laluan kepada kenderaan yang datang dari arah belakang. Adalah pasti responden tidak berhenti di muka simpang. Responden tidak menyatakan sebab-sebab beliau memberhentikan kenderaannya. Ada kemungkinan untuk responden mengambil penumpang sepertimana keterangannya tetapi bukan 50 meter daripada simpang tetapi sebelum masuk ke simpang iaitu di bahagian kiri jalan sebelum masuk ke simpang. Sekiranya keterangan responden ini benar, kerosakan motorjip tidak mungkin berlaku di bahagian kiri belakang tetapi rosak di bahagian belakang motorjip itu.

[26] Responden di dalam keterangannya kemudian menafikan perkara yang dilaporkan di dalam laporan polisnya dan memberi versi cerita baru iaitu dengan menyatakan:

> Setelah memberi isyarat untuk membelok ke kiri simpang dan selepas hampir-hampir selesai membelok masuk ke simpang Jalan Istana Mahkota sebelah kiri, tiba-tiba sebuah motosikal No. CCB 2130 yang

datang dari arah belakang telah melanggar di bahagian belakang sebelah kiri motorjip (lihat keterangan responden di ms. 61 rekod rayuan). A

[27] Sekiranya responden mengambil keterangan di mahkamah sebagai keterangannya yang benar, kerosakan pada motorjip juga tidak mungkin berlaku di bahagian belakang kiri. Ini adalah kerana tiada sebab untuk perayu melanggar belakang motorjip responden yang telah hampir sepenuhnya masuk ke simpang yang pastinya meneruskan perjalanannya dan di masa yang sama perayu meneruskan perjalanannya ke Kuantan. Keadaan seperti yang dikatakan responden boleh diterima akal sekiranya perayu juga hendak masuk ke simpang yang mana di dalam kes ini kejadian tersebut tidak berlaku. B C

[28] Kebarangkalian dan kemunasabahan kerosakan belakang kiri motorjip responden berlaku disebabkan responden masuk ke simpang Jalan Istana dan berhenti dan kemudiannya mengundurkan motorjipnya keluar dari simpang menyebabkan laluan perayu untuk menghala ke Kuantan di atas lorong laluan B ke C terhalang dan perayu yang datang dari belakang tiada pilihan melanggar bahagian belakang motorjip yang keluar dari simpang tersebut. Perlanggaran tidak berlaku sekiranya responden meneruskan perjalanannya setelah masuk simpang Jalan Istana Mahkota. Oleh yang demikian keterangan SP1 bahawa keterangan rakaman percakapan dari perayu dan responden bahawa responden menyatakan beliau mengundur, berhenti dan dilanggar oleh motosikal perayu adalah benar. Hakim Mahkamah Sesyen telah membuat dapatan fakta bahawa beliau meragui keterangan responden apabila keterangan laporan polisnya dan keterangan di mahkamah adalah berlainan dan saya dapati tiada penjelasan mengenai perbezaan keterangan diperjelaskan oleh responden di sini. D E F

[29] SP1 telah membuat siasatan dan hasil siasatan menunjukkan responden telah melakukan kesalahan dan dikenakan tindakan undang-undang dan telah membayar denda. Adalah tidak wajar untuk mahkamah ini menolak keterangan pegawai penyiasat hanya kerana beliau tiada di tempat kejadian tetapi hakikatnya suatu penyiasatan telah dijalankan terhadap perayu dan responden dan hasil siasatan menunjukkan responden telah mengundurkan motorjipnya dan dilanggar perayu dari belakang. Kerosakan motorjip responden konsisten dengan keterangan perayu. Impak pada belakang kiri motorjip responden dilihat pada gambar di ms. 129 rekod rayuan di mana dan impak ini berlaku secara hadapan motosikal perayu dengan kedudukan belakang motorjip responden dalam posisi melintang keluar dari simpang. G H

[30] Berdasarkan kepada keterangan responden, rajah kasar dan kerosakan motorjip responden, versi perayu mengenai bagaimana kemalangan berlaku adalah lebih berkemungkinan. Punca kemalangan I

A adalah disebabkan responden mengundurkan motorjipnya. Namun demikian adakah perayu juga menyumbang sebarang kecuaian kepada perlanggaran tersebut? Di dalam kes perayu ini, perayu telah melihat kedudukan motorjip responden semasa mengundurkan kenderaannya iaitu dalam jarak 15 kaki. Pun begitu tiada langkah membuat brek kecemasan
B di pihak perayu meskipun dalan jarak yang terhad sebaliknya hanya menyatakan tidak berkesempatan untuk mengelak dan membiarkan motosikalnya melanggar motorjip responden. Mahkamah ini tidak menidakkan tindakan seseorang pemandu apabila berhadapan dengan situasi kecemasan dan tidak dapat berbuat apa-apa untuk mengatasinya.
C Namun demikian ianya masih bergantung kepada keadaan kecemasan itu ditimbulkan atau diwujudkan pada ketika itu. Perayu di sini telah menyatakan beliau nampak responden mengundurkan motorjipnya. Ini bermakna pengunduran motorjip tidak dibuat serta merta atau betul-betul dihadapan motosikal perayu. Disebabkan perayu tidak mengambil sebarang langkah munasabah dalam situasi kecemasan tersebut yang
D perayu telah menyedarinya, perayu juga turut menyumbang kepada kemalangan tersebut. Sekiranya perayu mengambil langkah membrek kecemasan kesan impak berkemungkinan dapat dikurangkan. Saya berpendapat pembahagian peratus kecuaian di antara responden dan perayu yang dibuat oleh Hakim Mahkamah Sesyen 80% terhadap
E responden dan 20% terhadap perayu adalah wajar dan seharusnya dikekalkan.

Kuantum

Kos Penjagaan

F

[31] Responden di dalam hujahannya menyatakan award bagi kos penjagaan tidak wajar dibenarkan kerana tiada bukti keterangan mengenainya daripada responden. Hakim Mahkamah Sesyen juga menyatakan pendapatnya yang sama di dalam alasan penghakimannya.
G Saya tidak bersetuju dengan hujahan pihak responden kerana jika dirujuk kepada ms. 59 rekod rayuan catatan minit prosiding mahkamah menyatakan:

> Kedua-dua pihak bersetuju saksi tentang penjagaan Plaintif tidak dipanggil. Bergantung kepada laporan perubatan dan hujahan.

H

[32] Saya merujuk kepada laporan perubatan dari Kuantan Specialist Hospital (ms. 138-144 rekod rayuan). Perayu telah diperiksa oleh Doktor Khairul Muhsein Abdullah pada 3 Mei 2011 dan melaporkan aktiviti harian perayu di ms. 140 rekod rayuan iaitu:

I

> He is able to eat, drink, bathe and take care of his toilet hygiene on his own 4 months after the accident.
>
> However, he requires help from his wife to dress as his limbs are weak.

[33] Saya juga merujuk kepada laporan pakar dari Pantai Hospital bertarikh 21 Disember 2011. Menurut laporan pakar tersebut, perayu telah diperiksa oleh Dato' Dr T Selvapragasam pada 16 November 2011 iaitu selepas lebih kurang tujuh bulan perayu diperiksa oleh Dr Khairul Muhsein Abdullah. Laporan pakar Dato' Dr T Selvapragasam tidak menyatakan keadaan aktiviti harian perayu sebaik selepas kemalangan sepertimana laporan Dr Khairul Muhsien. Laporan Dato' Dr T Selvapragasam hanya menyebut:

> It is almost a year since the accident and treatment and it is my opinion that he has recovered to normal functional level and no amount of medication, counseling or physiotherapy will be more beneficial. (sila lihat ms. 7 Rekod Rayuan Tambahan).

[34] Saya merujuk kepada keterangan SP2 yang menyatakan seperti berikut:

Soalan: Selepas keluar dari hospital perlukan jagaan dari keluarga?

Jawapan: Ya, isteri yang jaga selama 6 bulan.

Soalan: Kenapa perlu jagaan?

Jawapan: Saya tak boleh bergerak, masalah untuk masuk tandas. Buang air.

Soalan: Selepas keluar dari hospital, adakah boleh berjalan?

Jawapan: Tidak boleh berjalan selama 6 bulan.

Soalan: Boleh berjalan dengan tongkat atau ahli keluarga kena angkat?

Jawapan: Ahli keluarga kena angkat.

Soalan: Apa yang isteri bantu?

Jawapan: Bantu untuk pakai baju, mandi, semua. Makan suap selama 6 bulan. Selepas 6 bulan boleh urus diri sikit-sikit.

Soalan: Berapa lepas selepas kemalangan, kamu boleh uruskan diri sendiri?

Jawapan: Setahun. (sila lihat ms. 49 Rekod Rayuan).

[35] Saya juga merujuk kepada soalan balas oleh pihak responden mengenai penjagaan yang didakwa oleh perayu di sini. Tiada soalan balas dikemukakan kepada perayu mengenai penjagaan oleh isteri perayu. Keterangan perayu mengenai penjagaan dirinya selama setahun tidak disangkal atau dipertikaikan oleh responden. Saya berpendapat adalah tidak adil bagi pihak responden sekarang menyatakan tiada bukti

keterangan daripada isteri apabila telahpun bersetuju untuk tidak memanggil isteri perayu memberi keterangan dan hanya bergantung kepada laporan perubatan. Pun begitu laporan perubatan perayu menyatakan penjagaan oleh isteri selepas kemalangan dan adanya keterangan perayu sendiri mengenai jagaan oleh isteri beliau selama satu tahun tidak dipatahkan oleh responden. Keterangan mengenai penjagaan ke atas perayu selepas kemalangan bagi tempoh setahun bersesuaian dengan kecederaan cukup untuk membuktikan bahawa perayu memerlukan penjagaan tersebut bagi tempoh setahun.

[36] Saya merujuk kepada keputusan Mahkamah Agung di dalam kes *Marappan Nallan Koundar & Anor v. Siti Rahmah Ibrahim* [1990] 1 CLJ 32; [1990] 1 CLJ (Rep) 174, 176 HMA Gun Chit Tuan di dalam penghakimannya menyatakan:

> As for costs of care the learned Judge found that as PW3 did not actually engage anyone to look after the plaintiff, her estimate of the costs of caring at RM800 per month was most speculative. He also considered that there was no necessity to consider the cost of sending the plaintiff to nursing home as all along she had been looked after by PW3. The learned Judge however referred to *Taylor v. Bristol Omnibus Co* [1975] 2 All ER 1107 in which the English Court of Appeal has held that the item for care and nursing was justifiable and should not be any less if the plaintiff was looked after at home instead of in an institution as it is now settled that compensation can be given in money for services rendered by parents.

[37] Di dalam kes *Marappan* tersebut, Mahkamah Agung telah mengekalkan award hakim bicara sejumlah RM350 sebulan dibenarkan untuk kos penjagaan. Di dalam kes perayu ini adalah tidak dinafikan bahawa perayu telah dijaga oleh isteri beliau selama 12 bulan selepas kemalangan kerana kecederaan yang dialami perayu tidak membolehkan perayu menguruskan diri beliau secara sendiri. Jika sekalipun perayu tidak dijaga oleh isteri, orang lain juga diperlukan untuk membantu perayu menguruskan keperluan diri beliau pada tempoh yang dinyatakan dan akan melibatkan upah penjagaan yang sama. Upah penjagaan tidak seharusnya dinafikan meskipun ianya dijaga oleh isteri perayu berdasarkan kedudukan undang-undang di dalam kes *Marappan*. Pada tahun 1990 kos penjagaan sejumlah RM350 adalah munasabah dan saya berpendapat sejumlah RM500 sebulan untuk kos penjagaan pada tahun 2010 iaitu pada tahun perayu mendapat kemalangan tidaklah keterlaluan setelah mengambilkira nilai matawang pada tahun tersebut dan juga keadaan perayu yang lumpuh sementara kedua-dua belah kaki dan tangan. Hakim Mahkamah Sesyen telah khilaf apabila tidak membenarkan kos penjagaan hanya berdasarkan tiada bukti keterangan daripada perayu yang mana ianya adalah tidak benar. Saya membenarkan award kos penjagaan pada jumlah RM500 sebulan untuk tempoh 12 bulan berjumlah RM6,000.

Kehilangan Pendapatan

[38] Keterangan perayu menunjukkan pada sebelum kemalangan, pekerjaan perayu adalah seorang tukang rumah. Selepas kemalangan perayu tidak boleh lagi melakukan kerja-kerja tukang rumah selama lebih kurang lapan bulan. Perayu memberitahu pendapatan bersih sebulan adalah RM5,000. Perayu juga adalah majikan kerana perayu adalah orang yang mendapatkan kerja-kerja kontrak tukang rumah dan telah menjalankan kerja-kerja tukang rumah selama sepuluh tahun. Keterangan perayu disokong oleh keterangan SP3 yang merupakan pekerja kepada perayu. SP3 mengesahkan bekerja dengan perayu selama tiga tahun. SP3 dibayar secara tunai upah RM50 sehari dan bersetuju gaji dibayar apabila ada kontrak kerja menukang rumah. Bukti perayu dibayar upah menukang rumah sejumlah RM15,000 seperti surat pengesahan tuan rumah di P7 (ms. 145 rekod rayuan) dan kandungan surat ini tidak dicabar oleh responden. Terdapatnya keterangan dari saksi-saksi perayu bahawa pada sebelum dan semasa kemalangan berlaku, perayu bekerja dan memperoleh pendapatan.

[39] Hakim Mahkamah Sesyen di dalam alasan penghakimannya di ms. 20 rekod rayuan mengesahkan bahawa perayu mengalami kehilangan pendapatan selama 12 bulan tetapi hanya mengawardkan kehilangan pendapatan sejumlah RM400 sebulan sepertimana yang diplidkan di perenggan (p) pernyataan tuntutan di ms. 28 rekod rayuan. Hakim Mahkamah Sesyen bergantung sepenuhnya kepada hujahan pihak responden mengenai kehilangan pendapatan dan menolak RM50 sebagai kos sara hidup meninggalkan sejumlah RM350 sebulan dan untuk 12 bulan kehilangan pendapatan adalah RM4,200. Keterangan perayu, SP3 dan bukti pendapatan di P7 menunjukkan perayu sebagai tukang rumah tidak menerima pendapatan RM400 sebulan. Mahkamah masih memakai prinsip bahawa setiap butiran tuntutan ganti rugi khas hendaklah dibuktikan. Keterangan yang ada di hadapan mahkamah bahawa pendapatan bersih perayu adalah RM5,000. Jika sekalipun Hakim Mahkamah Sesyen menerima kerugian pendapatan bulanan perayu iaitu sejumlah RM2,000 ianya masih melebihi RM400 sebulan. Kerugian RM2,000 ini dialami perayu setelah perayu bekerja semula dan tidak sebelumnya sepertimana yang dituntut perayu. Hakim Mahkamah Sesyen sepatutnya memberi pertimbangan keterangan perayu, SP3 dan P7.

[40] Mahkamah berpendapat walaupun pihak-pihak haruslah berpegang kepada perkara yang diplidkan di dalam pliding mereka, mahkamah juga haruslah menimbangkan pernyataan di dalam pliding tersebut bersama-sama dengan keterangan saksi-saksi yang dipanggil untuk memberi keterangan. Mahkamah berpendapat adalah tidak munasabah untuk perayu hanya berpendapatan RM400 sebulan dengan melakukan kerja-kerja sebagai seorang tukang rumah/kontraktor. Ini adalah kerana perayu mempunyai seramai empat orang pekerja yang bekerja dengan beliau.

Jika andaian bayaran bagi setiap pekerja ialah sebanyak RM50 sehari, ini bermakna setelah menolak gaji-gaji pekerja, perayu tidak mempunyai apa-apa lagi baki pendapatan pada hujung bulan.

[41] Saya juga mendapati Hakim Mahkamah Sesyen telah menolak kos sara hidup perayu sejumlah RM50 sebulan tanpa sebarang bukti atau penjelasan akan kebenaran jumlah RM50 ini dialami perayu sebagai kos sara hidupnya untuk sebulan. Hakim Mahkamah Sesyen tidak memberi alasannnya akan penolakan RM50 sebulan daripada RM400. Tiada keterangan menunjukkan bahawa jumlah RM50 adalah kos sara hidup perayu untuk sebulan. Hakim Mahkamah Sesyen telah silap dan salah arah apabila membuat penolakan kos sara hidup tanpa keterangan mengenainya. Mahkamah Agung di dalam kes *Marappan* telah memutuskan isu kos sara hidup iaitu:

> Held;
>
> (3) The Court should not make any deduction for living expenses under the subsection s. 28A Civil Law Act 1956 as there was no proof or admission in this case as to what the actual living expenses of the plaintiff were at the time when she was injured.

[42] Keterangan menunjukkan perayu bekerja sebagai tukang rumah dengan pendapatan RM5,000 sebulan dan kehilangan sebenar pendapatan perayu untuk 12 bulan ialah RM5,000 x 12 bulan berjumlah RM60,000.

Head Injury

[43] Saya merujuk kepada laporan-laporan perubatan seperti berikut:

(i) Laporan perubatan dari Hospital Pekan bertarikh 4 Oktober 2010 yang mendiagnoskan kecederaan perayu seperti berikut:

> Alleged Motor Vehicle Accident with (to rule out) Upper Cervical Injury, Cerebral Concussion and Multiple Lacerations over Face
>
> Perayu kemudiannya dipindahkan ke Hospital Tengku Ampuan Afzan Kuantan pada 1 September 2010.

(ii) Perayu keluar dari wad pada 6 September 2010. Laporan perubatan Hospital Tengku Ampuan Afzan Kuantan mendiagnos penyakit perayu dengan catatan:

> Diagnosis muktamad: "spinal cord oedema from C3 till C4 with partial neurological deficit".

(iii) Laporan perubatan pakar dari Kuantan Specialist Hospital bertarikh 3 Jun 2011 melaporkan seperti berikut:

> (a) Cerebral function

His cerebral functions were intact, with no nystagmus, past pointing, intention tremor or dysdiadochokinesis. A

(b) Diagnosis

The head injury consisted of cerebral concussion. The residual neurological deficits persist. B

(c) Professional opinion

The patient sustained head injury and neck injury as a result of the accident. This directly leads to his neurological deficits, which are somatic, cognitive and psychosocial impairment, and also quadriparesis (weaknesses of all limbs). His somatic, cognitive and psychosocial impairments are also known as post concussive syndrome. C

(iv) Laporan perubatan pakar dari Pantai Hospital bertarikh 21 Disember 2011 melaporkan seperti berikut: D

(a) The MRI brain done on 16.11.2011 did not show any post-traumatic changes or brain volume loss, except for the nonspecific ischaemic changes.

(b) He is presently neorulogical intact but has some subjective complains. His complains do not correspond or are substantiated by the clinical or radiological findings. E

(c) He is neurological and cognitively functional.

[44] Berdasarkan kepada laporan-laporan perubatan perayu bermula dari Hospital Pekan, Hospital Tengku Ampuan Afzan, Kuantan Specialist Hospital dan Pantai Hospital, adalah tidak dinafikan bahawa perayu melalui proses rawatan dan pemulihan ke atas kecederaan yang dialami dari hari pertama perayu dimasukkan ke hospital sehingga pemeriksaan terakhir perayu ke atas tahap kecederaan dan kesihatan perayu. F

G

[45] Keadaan kesihatan terkini perayu dapat dilihat daripada pemeriksaan terakhir yang dibuat oleh Pantai Hospital. Kecederaan di kepala perayu mempunyai 'cerebral concussion' dan ini dapat dilihat di dalam laporan Hospital Pekan, laporan perubatan pakar Kuantan Specialist Hospital dan laporan perubatan pakar Pantai Hospital. Perubahan-perubahan yang dinyatakan di dalam laporan Kuantan Specialist Hospital tujuh bulan sebelumnya tidak lagi kelihatan pada 16 November 2011 apabila pakar neurologi membuat dapatannya: H

(a) The MRI brain done on 16.11.2011 did not show any post-traumatic changes or brain volume loss, except for the nonspecific ischaemic changes. (a)He is presently neorulogical intact but has some subjective complains. His complains do not correspond or are substantiated by the clinical or radiological findings. I

[46] Berdasarkan kepada laporan pemeriksaan kesihatan terkini perayu mengenai kecederaan kepala, saya berpendapat bahawa perayu tidak lagi mengalami kecacatan yang diadukan oleh perayu sebelumnya. Kecederaan perayu adalah tergolong dalam 'cerebral concussion' yang tidak terjumlah kepada kecederaan yang boleh memberi impak kepada keseluruhan daya ingatan dan hidup perayu. Oleh yang demikian award RM20,000 yang diawadkan kepada perayu adalah wajar dan berpatutan dengan kecederaan yang dialami.

Upper Cervical Injury

[47] Perayu mengalami kecederaan pada tengkok yang melibatkan C3/C4. Laporan perubatan pakar dari Kuantan Specialist Hospital menyatakan MRI (magnetic resonance imaging) ke atas 'cervical spine' telah dibuat ke atas perayu pada 9 Mei 2011. Hasil MRI dinyatakan seperti berikut:

> MRI (Magnetic resonance imaging) of his cervical spine on 9th May 2011 revealed a hyperintense signal at C3/4 level, indicative of myelomalacia arising from the accident and the accompanying neck injury.

[48] MRI kemudiannya telah dibuat pada 16 November 2011 di Pantai Hospital dan dilaporkan seperti berikut:

> Conclusion
>
> (1) Focal syrinx at C3/C4 (1cm x 0.5cm)
>
> (2) Otherwise normal cervical spine. (mukasurat 6 Rekod Rayuan Tambahan)
>
> The MRI cervical spine done on 1.10.2010 showed cervical cord oedema (swelling from C2 till C4 and the repeat MRI done on 16.11.2011 showed a focal syrinx (fluid collection). This is due to the resolution of the swelling and will remain permanent. There is no evidence of the latter causing mass or pressure effects (mukasurat 7 Rekod Rayuan Tambahan)
>
> He has some residual evidence of old cervical cord injury which will remain permanent, but not disabling or debilitating him (mukasurat 7 Rekod Rayuan Tambahan)
>
> ... it is my opinion that he has recovered to normal functional level and no amount of medication, counseling or physiotherapy will be more beneficial (mukasurat 7 Rekod Rayuan Tambahan)
>
> MRI CERVICAL SPINE
>
> Pre and post contracts scans in Sagittal and axial images in Turbo-Spin echo sequence with T1, T2 weighting and me2d sequence were done.

Normal cervical londois and vertebral alignment is preserved.

No fracture or displacement of vertebrae is seen.

Disc spaces are preserved with no herniation or exit nerve root compression.

There is a focal lesion noted at C3/C4 level in the cord with signal characteristics of a syrinx.

No enhancement after contrast.

Rest of the cord and cranio-cervical junction are of normal signal intensity.

No expansion of the cord noted.

CONCLUSION

(1) Focal syrinx at C3/C4 (1cm x 0.5cm)

Otherwise normal cervical spine. (mukasurat 8 Rekod Rayuan Tambahan).

[49] Dapatan MRI ke atas cervical spine menunjukkan tiada kepatahan atau perubahan tulang belakang dan kedudukan tulang belakang adalah normal. Selain dari tiadanya kecacatan kepada tulang belakang perayu, MRI hanya menunjukkan "focal syrinx at C3/C4 (1cm x 0.5cm)" sahaja. Laporan perubatan yang sama di ms. 6 rekod rayuan juga menyatakan:

> Testing for cranial nerves appeared normal. He could do fine work/ movement with his hand (figures) with no signs of a central-cord syndrome. He had no obvious weakness of upper and lower limbs. The reflexes were intact with no sensory deficits. The musculoskeletal system appeared normal.

[50] Saya berpendapat awad RM25,000 yang diberikan kepada "upper cervical injury" adalah tinggi apabila MRI hanya menunjukkan kecederaan 'upper cervical injury' hanyalah "focal syrinx at C3/C4 (1cm x 0.5cm)" Awad RM15,000 adalah berpatutan dengan kecederaan yang dialami.

Kesimpulan

[51] Saya telah menimbang rayuan perayu dan rayuan balas responden serta hujahan kedua-dua pihak dan mendapati Hakim Mahkamah Sesyen telah silap arah apabila tidak membenarkan kos penjagaan kepada perayu, membenarkan jumlah kehilangan pendapatan yang sangat rendah dan juga telah memberikan award RM25,000 pada kecederaan 'upper cervical injury' yang mana MRI hanya menunjukkan ianya hanyalah "focal syrinx at C3/C4 (1cm x 0.5cm). Secara keseluruhannya saya memutuskan rayuan dan rayuan balas seperti berikut:

Rayuan Perayu

(a) Terhadap liabiliti ditolak dan liabiliti yang diputuskan oleh Hakim Mahkamah Sesyen 80% terhadap responden dan 20% terhadap perayu dikekalkan.

(b) Terhadap kehilangan pendapatan dibenarkan dan award oleh Hakim Mahkamah Sesyen dipinda dari RM4,200 kepada RM5,000 x 12 bulan berjumlah RM60,000.

(c) Terhadap kos penjagaan dibenarkan pada kadar RM500 sebulan untuk 12 bulan berjumlah RM6,000.

(d) Terhadap 'head injury' award oleh Hakim Mahkamah Sesyen berjumlah RM20,000 dikekalkan dan rayuan perayu untuk jumlah RM50,000 ditolak.

(e) Terhadap 'upper cervical injury' award oleh Hakim Mahkamah Sesyen berjumlah RM25,000 dipinda kepada RM15,000 dan rayuan perayu untuk jumlah RM100,000 ditolak.

Rayuan balas responden

(a) Terhadap liabiliti ditolak dan liabiliti yang diputuskan oleh Hakim Mahkamah Sesyen 80% terhadap responden dan 20% terhadap perayu dikekalkan.

(b) Terhadap kehilangan pendapatan dibenarkan dan award oleh Hakim Mahkamah Sesyen dipinda dari RM4,200 kepada RM5,000 x 12 bulan berjumlah RM60,000.

(c) Terhadap kos penjagaan dibenarkan pada kadar RM500 sebulan untuk 12 bulan berjumlah RM6,000.

(d) Terhadap 'head injury' awad oleh Hakim Mahkamah Sesyen berjumlah RM20,000 dikekalkan dan rayuan responden untuk jumlah RM10,000 ditolak.

(e) Terhadap 'upper cervical injury' award oleh Hakim Mahkamah Sesyen berjumlah RM25,000 dipinda kepada RM15,000 dan rayuan responden untuk jumlah RM15,000 dibenarkan.

[52] Rayuan perayu terhadap liabiliti ditolak dan sebahagian rayuan terhadap kuantum dibenarkan. Rayuan balas responden terhadap liabiliti juga ditolak dan sebahagian kuantum dibenarkan. Kos rayuan ini ditanggung masing-masing oleh pihak-pihak.